

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 53

Vydána dne 30. prosince 1969

Cena

OBSAH:

182. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení
183. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o výkupu surového dříví a ochraně stromů rostoucích mimo les
184. Vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací
185. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby v zákoně č. 156/1969 Sb. českého vydání, kterým se mění a doplňuje zákon č. 38/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

182

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce a Slovenského báňského úřadu

ze dne 15. prosince 1969

**o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií)
a poruch technických zařízení**

Slovenský úřad bezpečnosti práce podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, a Slovenský báňský úřad podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), stanoví v dohodě se zúčastněnými orgány:

I. oddíl

EVIDENCE A REGISTRACE PRACOVNÍCH ÚRAZŮ

§ 1

Rozsah platnosti

Evidenci a registraci podle ustanovení této vyhlášky podléhají pracovní úrazy

- a) pracovníků všech organizací a zařízení (dále jen „organizace“)*) a pracovníků u samostatných provozovatelů, kteří jsou v pracovním nebo obdobném poměru, včetně učňů;
- b) členů jednotných zemědělských družstev, výrobních, spotřebních družstev a členů a jiných osob pracujících v družstevních organizacích;
- c) studentů a žáků při výrobní praxi nebo práci v organizacích vykonávané podle učebních plánů a osnov;
- d) příslušníků vojenských útvarů, pokud pracují v organizacích;
- e) osob ve výkonu trestu, pokud pracují v organizacích (dále jen „pracovníci“).

*) § 14 zákona č. 109/1964 Sb. a § 8 odst. 2 zákona č. 65/1965 Sb.

§ 2

Pracovní úraz

(1) Pro účely této vyhlášky za pracovní úraz se považuje jakékoliv porušení zdraví nebo usmrcení, které bylo pracovníkovi způsobeno nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením vnějších vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním; pracovnímu úrazu se klade na roveň též úraz, který pracovník utrpěl na pracovišti nebo v prostorách organizace nebo samostatného provozovatele při činnosti, která nesouvisí s plněním pracovních úkolů, jestliže tato činnost byla vykonávána s vědomím organizace nebo samostatného provozovatele.

(2) Za pracovní úraz se nepovažuje úraz, který se pracovníkovi stal na cestě do zaměstnání a zpět.

§ 3

Evidence a registrace pracovních úrazů

(1) Pro účely této vyhlášky se za registraci pracovních úrazů považují opatření, která jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni vykonat, dojde-li k pracovnímu úrazu.

(2) K provedení registrace jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni

- a) zjistit příčinu, jakož i další okolnosti vzniku pracovního úrazu,
- b) sepsat záznam o pracovním úrazu podle výsledků zjištění příčin úrazu,
- c) stanovit opatření proti opakování podobných úrazů a kontrolovat jejich plnění v určeném termínu.

(3) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni vést evidenci o pracovních úrazech podléhajících registraci.*)

§ 4

Pracovní úrazy podléhající registraci

Registraci podléhají pracovní úrazy, pokud jimi byla způsobena smrt nebo neschopnost pracovníka k práci trvající nejméně jeden den mimo den, kdy došlo k pracovnímu úrazu.

§ 5

Druhy pracovních úrazů

(1) Pro účely této vyhlášky se pracovní úrazy dělí podle jejich závažnosti na úrazy smrtelné, těžké, hromadné a ostatní.

(2) Podle toho se považuje

- a) za smrtelný úraz každý pracovní úraz, který způsobil pracovníkovi smrt ihned nebo kdyko-

liv později, byla-li smrt uznána jako následek tohoto pracovního úrazu na základě lékařského posudku;

- b) za těžký úraz každý pracovní úraz, který má za následek těžkou újmu na zdraví, jako
 - zmrzačení,
 - ztrátu nebo podstatné snížení pracovní schopnosti,
 - ochromení údu,
 - ztrátu nebo podstatné oslabení funkce smyslového orgánu,
 - poškození důležitého orgánu,
 - zohyždění,
 - vyvolání potratu,
 - mučivé útrapy,
 - déle trvající poruchu zdraví,
- c) za hromadný úraz každý pracovní úraz, kdy při jedné nehodě byly zraněny tři nebo více osob, z nichž alespoň jedna těžce nebo smrtelně, nebo kdy bylo zraněno více než deset osob;
- d) za ostatní úrazy všechny pracovní úrazy, které nejsou uvedeny pod písm. a) až c).

§ 6

Hlášení pracovních úrazů

(1) Postižený, pokud je toho schopen, nebo svědek pracovního úrazu, popřípadě každý jiný pracovník, který se o pracovním úrazu nejdříve dozví, je povinen ihned uvědomit o úrazu mistra nebo jiného nejbližšího nadřízeného zraněného pracovníka.

(2) Jakmile se nadřízený dozví o pracovním úrazu, je povinen ihned oznámit úraz

- a) vedení organizace;
- b) závodnímu výboru nebo pověřenému orgánu základní organizace Slovenského odborového svazu nebo pověřenému orgánu základní organizace Slovenského svazu družstevníků a jednotlivě hospodařících rolníků, jde-li o jednotné zemědělské družstvo, a komisi péče o členy, jde-li o výrobní družstvo.

(3) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni po obdržení zprávy o smrtelném, těžkém nebo hromadném pracovním úrazu ihned úraz ohlásit telefonicky, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem

- a) příslušnému inspektorátu bezpečnosti práce,**) jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu;

*) Úpravu a obsah evidenčních dokladů (záznamů o pracovních úrazech, tiskopisů o jejich evidenci apod.) a další otázky související se statistikou stanoví podle příslušných předpisů Slovenský statistický úřad v dohodě se Slovenským úřadem bezpečnosti práce a Slovenským báňským úřadem.

**) Vyhláška č. 38/1969 Sb.

- b) příslušnému obvodnímu báňskému úřadu, jde-li o pracoviště podléhající hlavnímu dozoru státní báňské správy;
- c) ministerstvům národní obrany, dopravy, pošt a telekomunikací a vnitra, jde-li o technická zařízení nebo vybrané objekty podléhající podle zvláštních předpisů dozoru jejich orgánů;
- d) ústřednímu výboru příslušného Slovenského odborového svazu;
- e) příslušnému útvaru Veřejné bezpečnosti;
- f) příslušnému orgánu hygienické služby, jde-li o náhlou průmyslovou otravu;
- g) příslušné pobočce Slovenské státní pojišťovny, jde-li o úraz jejího pojištěnce.

Organizace podají toto hlášení také svému nejbližší nadřízenému orgánu, jakož i příslušnému ústřednímu orgánu.

(4) Zemřel-li pracovník následkem pracovního úrazu později, jsou organizace a samostatný provozovatel povinni dodatečně, do 48 hodin po úmrtí ohlásit písemně smrt způsobenou pracovním úrazem orgánům uvedeným v odstavci 3.

(5) Příslušným orgánem podle odstavce 3 je orgán příslušný podle místa pracovního úrazu.

§ 7

Zjišťování a vyšetřování příčin pracovních úrazů podléhajících registraci

(1) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni ihned po ohlášení pracovního úrazu podléhajícího registraci zjistit objektivně příčiny pracovního úrazu a o výsledku zjištění sepsat nejdéle do 24 hodin po ohlášení úrazu záznam o pracovním úrazu.

(2) Zjišťování příčin a sepsání záznamu o pracovním úrazu podle odstavce 1 se zúčastní odborový funkcionář pověřený základní organizací Slovenského odborového svazu, v jednotných zemědělských družstvech funkcionář základní organizace Slovenského svazu družstevníků a jednotlivě hospodařících rolníků a ve výrobních družstvech pověřený člen komise péče o členy.

(3) Příčiny smrtelných, těžkých a hromadných pracovních úrazů, ke kterým došlo na pracovištích podléhajících dozoru orgánů uvedených v § 6 odst. 3 písm. b) a c), vyšetřují tyto orgány podle zvláštních předpisů. Ustanovení odstavců 1 a 2 zůstávají nedotčena.

(4) Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni stanovit a vykonat opatření proti opakování podobných úrazů, uvést lhůty k splnění těchto opatření a způsob jejich kontroly. O plnění stanovených opatření jsou povinni informovat funkcionáře uvedené v odstavci 2.

(5) Pracovníci Veřejné bezpečnosti*) konají vyšetřování, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti podezření, že v souvislosti s pracovním úrazem byl spáchán trestný čin. Pověření pracovníci inspektorátu bezpečnosti práce**) vyšetřují příčiny smrtelných a hromadných pracovních úrazů, pokud vyšetřování nekonají pracovníci Veřejné bezpečnosti. Pověření pracovníci inspektorátu bezpečnosti práce se zúčastňují vyšetřování konaného pracovníky Veřejné bezpečnosti a naopak. Účastnit se vyšetřování jsou oprávněni i zástupci ústředního výboru příslušného Slovenského odborového svazu.

(6) V případě smrtelného a hromadného úrazu jsou organizace a samostatní provozovatelé, u kterých se úraz stal povinní

- a) ihned uvědomit příslušný orgán uvedený v odstavcích 2, 3 a 5 o čase a místě zjišťování příčin pracovního úrazu,
- b) učinit taková opatření, aby se zabránilo dalšímu možnému ohrožení života a zdraví pracovníků,
- c) zajistit místo pracovního úrazu tak, aby zůstalo zachováno v původním stavu až do příchodu pověřeného pracovníka inspektorátu bezpečnosti práce a příslušníka Veřejné bezpečnosti.

(7) Změny na místě pracovních úrazů uvedených v odstavci 5 jsou přípustné, jen jde-li o zachranu postižených osob, popřípadě o další zachráněné práce, nebo vyžaduje-li to bezpečnost provozu.

(8) Ve výjimečných případech, kdy není možno ponechat místo úrazu v původním stavu, musí se vyhotovit situační náčrtek s vyznačením provedených změn, popřípadě místo úrazu ofotografovat. Za pořízení náčrtku, popřípadě fotografického záběru, odpovídá pracovník, který dal příkaz nebo souhlas k provedení změn.

(9) Organizace a samostatní provozovatelé, na jejichž pracovišti došlo k pracovnímu úrazu uvedenému v odstavci 5, jsou povinni umožnit pracovníkům konajícím vyšetřování podle tohoto odstavce plnění jejich úkolů.

§ 8

Pracovní úrazy nepodléhající registraci

(1) Pracovník je povinen ohlásit svému nejbližší nadřízenému i pracovní úraz, který mu způsobil pracovní neschopnost nebo který mu způsobil pracovní neschopnost kratší než jeden den.

(2) O takovýchto pracovních úrazech jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni vést zápisy v knize úrazů tak, aby mohly být použity jako podklad pro stanovení vhodných opatření a pro případné pozdější sepsání záznamu o pracovním úrazu, projeví-li se jeho následky dodatečně.

*) Zákon č. 141/1961 Sb. ve znění zákona č. 57/1965 Sb.

**) § 4 písm. h) zákona č. 174/1968 Sb.

[³] Dojde-li následkem pracovního úrazu později k pracovní neschopnosti delší než jeden den podle předcházejících odstavců, jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni postupovat podle ustanovení § 3 a 6 této vyhlášky.

§ 9

Předkládací záznamy o pracovních úrazech

[¹] Organizace a samostatní provozovatelé jsou povinni předložit opisy záznamů o pracovních úrazech podléhajících registraci hromadně za uplynulý měsíc do 5. dne následujícího měsíce

- a) příslušnému inspektorátu bezpečnosti práce, jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu;
- b) příslušnému obvodnímu báňskému úřadu, jde-li o pracoviště podléhající dozoru tohoto orgánu, nebo Slovenskému báňskému úřadu, jde-li o pracovní úrazy způsobené použitím výbušnin;
- c) ministerským dopravě, pošt a telekomunikací a vnitra, jde-li o technická zařízení nebo vybrané objekty podléhající podle zvláštních předpisů dozoru jejich orgánů.

[²] Jde-li o technická zařízení podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů ministerstva národní obrany, jsou organizace povinny předložit opisy záznamů o pracovních úrazech podléhajících registraci hromadně za uplynulý měsíc tomuto ministerstvu do 10. dne následujícího měsíce.

[³] Organizace a samostatný provozovatel odevdají jedno vyhotovení záznamu o pracovním úrazu zraněnému a v případě smrtelného pracovního úrazu pozůstalým.

[⁴] Jde-li o smrtelný, těžký nebo hromadný pracovní úraz, jsou organizace a samostatní provozovatelé povinni zaslat opis záznamu o pracovním úrazu nejpozději do 48 hodin po úrazu a zápis o vyšetření pracovního úrazu do 30 dnů ode dne pracovního úrazu kromě místům uvedeným v odstavci 1 též

- a) ústřednímu výboru příslušného Slovenského odborového svazu;
- b) okresnímu výboru Slovenského svazu družstevníků a jednotlivě hospodařících rolníků, jde-li o jednotná zemědělská družstva,
- c) Slovenskému svazu výrobních družstev, jde-li o výrobní družstvo;
- d) okresnímu ústavu národního zdraví;*]
- e) okresnímu oddělení Slovenského statistického úřadu.

Organizace zašlou tyto opisy i svému nejbližší nadřízenému orgánu.

§ 10

Registrace pracovního úrazu pracovníka jiné organizace

[¹] Stane-li se pracovní úraz podléhající registraci pracovníkovi jiné organizace než té, v níž došlo k pracovnímu úrazu, ohlásí, zjistí příčinu pracovního úrazu a sepiše o něm záznam organizace, v níž došlo k pracovnímu úrazu, a zašle jej v potřebném počtu vyhotovení do 48 hodin ode dne úrazu organizaci, u níž je pracovník v pracovním poměru, a učiní opatření potřebná k odstranění příčin úrazu, pokud je sama způsobila. Další opatření podle ustanovení této vyhlášky učiní organizace, u níž je pracovník v pracovním poměru.

[²] V případě smrtelného, těžkého nebo hromadného pracovního úrazu plní povinnosti podle § 6 odst. 3 organizace, v níž došlo k úrazu. O těchto úrazech uvedomí ihned telefonicky nebo telegraficky též organizaci, u níž je pracovník v pracovním poměru.

[³] Utrpí-li pracovní úraz podléhající registraci pracovník pracovní skupiny (čety), která má určeného vedoucího, ohlásí, zjistí příčinu pracovního úrazu a sepiše o něm záznam vedoucí této pracovní skupiny ve spolupráci s organizací, ve které se úraz stal. Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně i pro případ, utrpí-li úraz vedoucí pracovní skupiny.

[⁴] Utrpěl-li pracovní úraz podléhající registraci pracovník vyslaný organizací na práci mimo území Československé socialistické republiky, ohlásí, zjistí příčiny pracovního úrazu a sepiše o něm záznam vedoucí vyslané skupiny. Další opatření podle této vyhlášky zajistí organizace, která pracovníka vyslala na práci v cizině. V případech, kdy pracovník byl pro práci v cizině uvolněn organizací, která je ve smluvním stavu s některou organizací zahraničního obchodu, učiní tak ve spolupráci s touto organizací zahraničního obchodu.

[⁵] V případě pracovního úrazu učně plní povinnosti vyplývající z této vyhlášky organizace a samostatní provozovatelé, kteří provádějí výchovu učně v době, ve které došlo k pracovnímu úrazu.

II. oddíl

§ 11

HLÁŠENÍ PROVOZNÍCH NEHOD (HAVÁRIÍ) A PORUCH TECHNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

[¹] Provozní nehoda (havárie) je událost, kterou byla na majetku organizace způsobena škoda zřejmě převyšující 20 000 Kčs nebo kterou byl vážně ohrožen provoz, popřípadě rozvoj organizace nebo život a zdraví pracovníků.

*] Tím nejsou dotčeny povinnosti organizace uložené ustanovením § 10 zákona č. 33/1965 Sb., o regresních náhradách, a § 13 vyhlášky č. 34/1965 Sb., kterou se provádí zákon o regresních náhradách.

[²] Porucha technického zařízení je poškození technického zařízení, které mělo za následek zastavení nebo omezení jeho provozu, přičemž škoda na něm způsobená zřejmě přesahuje 5000 Kčs, nikoliv však 20 000 Kčs.

[³] Organizace, samostatní provozovatelé a jednotliví uživatelé technických zařízení jsou povinni ihned telefonicky, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem oznámit provozní nehodu (havárii) orgánům uvedeným v § 6 odst. 3. Poruchu technického zařízení hlásí jen orgánům uvedeným v § 6 odst. 3 písm. a) až c). Hlášení se podává orgánům příslušným podle místa provozní nehody (havárie) nebo poruchy technického zařízení.

[⁴] Objasňování příčin provozních nehod (havárií) nebo poruch technického zařízení provádějí organizace nebo samostatný provozovatel za účasti funkcionářů uvedených v § 7 odst. 2. O výsledku podá do 48 hodin písemnou zprávu orgánům uvedeným v odstavci 3. Objasňování se zúčastní pověřený pracovník inspektorátu bezpečnosti práce, který popřípadě uvedené příčiny vyšetřuje. Zjistí-li se při objasňování provozní nehody (havárie) nebo poruchy technického zařízení skutečnosti, které nasvědčují, že v souvislosti s nehodou nebo poruchou byl spáchán trestný čin, oznámí organizace nebo samostatný provozovatel tuto skutečnost ihned příslušnému útvaru Veřejné bezpečnosti.

[⁵] Vyšetřování provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení na pracovištích podléhajících doзору orgánů uvedených v § 6 odst. 3 písm. b) a c) upravují zvláštní předpisy.

III. oddíl

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Úschova dokladů

Organizace jsou povinny uschovávat doklady uvedené v § 7, 8, 9 a 11 pět let následujících po roce, v němž došlo k pracovnímu úrazu, provozní nehodě (havárii) nebo poruše technického zařízení. Dojde-li k zániku organizace, je organizace povinna odevzdat tyto doklady svému právnímu nástupci.

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Ústřední rady odborů č. 118/1961 Sb., o registraci pracovních úrazů.

§ 14

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Předseda

Slovenského báňského úřadu:

Ing. Baran v. r.

Ředitel

Slovenského úřadu bezpečnosti práce:

Ing. Sorel v. r.

183

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství

Slovenské socialistické republiky

ze dne 21. prosince 1969

o výkupu surového dříví a ochraně stromů rostoucích mimo les

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 55 zákona č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství (lesní zákon):

§ 1

Úvodní ustanovení

[¹] Aby bylo zabezpečeno účelné využití všeho surového dříví pro národní hospodářství, upravuje se výkup surového dříví podle dalších ustanovení.

[²] Surovým dřívím se rozumějí:

- a) surové kmeny a netříděné rovnané dříví,
- b) výřezy jehličnaté a listnaté všech sortimentů,
- c) rovnané dříví jehličnaté a listnaté (užitkové kromě paliva) vytěžené v lese nebo ze stromů rostoucích mimo les.

Výkup surového dříví z lesa

§ 2

Výkupem surového dříví vytěženého v lese, jakož i jeho dodávkou oprávněným odběratelům, jsou pověřeny Státní lesy, podniková ředitelství; ministerstvo lesního a vodního hospodářství může však pověřit výkupem a dodávkou tohoto dříví i jiné organizace.

§ 3

[¹] Vlastníci surového dříví vytěženého v lese jsou povinni nabídnout k výkupu toto dříví do 14 dnů po vytěžení nejbližšímu podnikovému ředitelství Státních lesů — lesnímu závodu, popřípadě jiné organizaci pověřené výkupem a dodávkou (dále jen „lesní závod“); lesní závod je povinen nabídnuté dříví vykoupit. O době a místě výkupu se lesní závod dohodne s vlastníkem surového dříví do 14 dnů po přijetí nabídky; nedojde-li k dohodě, určí dobu a místo výkupu okresní národní

výbor. Výkup dříví na stojato může být uskutečněn jen tehdy, nevykoná-li uživatel lesa těžbu do stanoveného termínu. Okresní národní výbor na základě žádosti uživatele lesa po vyjádření odborné správy lesů může ponechat část užitkového dříví, nejvíce však 25 % z decenálního předpisu těžby pro vlastní prokazatelnou potřebu uživatele lesa (na nutné opravy budov nebo na novostavbu rodinného domku), za předpokladu, že uživatel lesa plní všechny úkoly podle předpisů lesního hospodářského plánu.

[²] Sortimenty surového dříví, které podle této vyhlášky nepodléhají výkupu, jakož i užitkové dříví, které okresní národní výbor ponechal pro vlastní potřebu uživatele lesa, si může vlastník (uživatel) lesa odvézt až tehdy, kdy je kontrolně označil lesní závod svou značkou.

§ 4

Těžba a výkup surového dříví ze stromů rostoucích mimo les

[¹] Kácet stromy rostoucí mimo les, na něž se nevztahují ustanovení zákona o rozvoji rostlinné výroby,^{*}) lze pouze se souhlasem místního (městského) národního výboru (obvodního úřadu národních výborů). V sporných případech rozhodne okresní národní výbor.

Jde-li však o stromy

- a) v břehových porostech,
- b) sloužící jako větrolamy,
- c) určené k ochraně strží, svahů, slatin a rašeliníšť,
- d) registrované v zájmu všeobecné ochrany přírody,
- e) zvlášť chráněné podle předpisů o státní ochraně přírody,
- f) patřící k některé kulturní památce,
- g) v zátopovém území,^{**})

^{*}) § 11, 29 a 30 zák. č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, § 46 a 47 vyhl. č. 62/1964 Sb.

^{**}) § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství.

h) v jiných územích vyhrazených okresním národním výborem,

1) v oblastech vodohospodářsky státně důležitých, lze je vykácet pouze se souhlasem okresního národního výboru daným v součinnosti s uživatelem břehů [písmeno a)], s orgánem státní ochrany přírody [písmena d) a e)], popřípadě s orgánem státní památkové péče [písmeno f)]. Národní výbory zejména dbají, aby nebylo povoleno kácení stromů, které by způsobilo jejich nadměrnou těžbu nebo narušení vzhledu krajiny.

(2) Vlastníci stromů, jimž dal národní výbor souhlas k jejich vykácení a nerozhodl o ponechání dříví, jsou povinni nabídnout vytěžené dříví lesnímu záводу, a to do tří dnů po vykácení stromů.

(3) Lesní závod je povinen nejpozději do 14 dnů po přijetí nabídky (odstavec 2) vyrozumět vlastníka vytěženého dříví, zda a které dřevo vykoupí. Ve zprávě lesního závodu musí být uvedeno, jaký druh a množství dříví nebude vykoupeno; toto dříví může vlastník volně použít.

(4) Sblížení a odvoz vykoupeného dříví zajistí lesní závod v dohodě s vlastníkem dříví.

(5) Okresní národní výbor může k žádosti vlastníka surového dříví ponechat dříví ze stromů rostoucích mimo les pro vlastní potřebu vlastníka.

§ 5

Vedení záznamů

Lesní závody jsou povinny vést podrobné záznamy o veškerém vykoupeném dříví.

§ 6

Požez, loupání nebo krájení ve mzdě

(1) Požez dříví ve mzdě může být prováděn jen na základě povolení okresního národního výboru, a to pouze, jde-li o požez

- a) dříví použitého,
- b) kulatiny z lesů, která byla ponechána podle § 3 pro vlastní potřebu,
- c) dřeva ze stromů rostoucích mimo les, které nebylo lesním závodem vykoupeno,
- d) kulatiny získané jako prémie lesními dělníky při zpracování kalamit,

e) kulatiny nakoupené prokazatelně z tržních fondů, pokud uzná, že požez kulatiny je nezbytně nutný,

f) kulatiny získané z akce vyčištění lesa za podmínek stanovených ministerstvem lesního a vodního hospodářství.

Formu a způsob vydávání povolení stanoví okresní národní výbor podle místních podmínek. V povolení musí být uveden druh, množství a původ dřeva.

(2) Loupání nebo krájení výřezů ve mzdě se zakazuje.

(3) Požez mohou provést pilařské závody národních podniků dřevařského průmyslu, pilv Státních lesů pouze po odevzdání povolení vydaného podle odstavce 1. K žádosti vlastníka dříví může pilařský závod místo požezu provést výměnu za řezivo.

V případech, v nichž pilařský závod nemůže provést požez nebo doprava dřeva na pilu by si vyžádala neúměrných finančních nákladů, může okresní národní výbor povolit požez i na jiných pilách na kratší přesně stanovenou dobu. Pilařské závody vedou evidenci o převzetí, požezu a výdeji dřeva.

§ 7

Tesání dřeva

Tesání dřeva, které má uprostřed délky tloušťku přes 19 cm, se zakazuje.

§ 8

Kontrola

Dodržování ustanovení této vyhlášky kontrolují orgány státní péče o lesy příslušného okresního národního výboru a ministerstva lesního a vodního hospodářství.

Závěrečná ustanovení

§ 9

Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 89/1965 Sb., o výkupu surového dříví, ochraně stromů rostoucích mimo les a o mimořádném zásobování dřívím ve znění vyhlášky č. 154/1968 Sb.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Ministr:

Hagara v. r.

184

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

Slovenské socialistické republiky

ze dne 29. prosince 1969,

kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy a ostatními příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 9 zákona o pojišťovnictví č. 82/1966 Sb. ve znění zákona č. 162/1968 Sb.:

Část I.

ROZSAH ZÁKONNÉHO POJIŠTĚNÍ

§ 1

Zákonné pojištění státních statků a jednotlivých zemědělských družstev pro případ škod na majetku se vztahuje na poškození nebo zničení

1. budov, silážních a senážních věží, ohradních zdí a plotů (dále jen „stavby“),
 2. obilnin, luštěnin, olejnin, přadných rostlin, okopanin, léčivých, aromatických a kořeninových rostlin, chmele, tabáku, zeleniny, vinné révy a píce (dále jen „zemědělské plodiny“),
 3. zásob z vlastní výroby zemědělské organizace,
 4. strojů, jiných zařízení a ostatního mrtvého inventáře, jakož i zásob, které zemědělská organizace nevyrobila (dále jen „movité věci“),
 5. hospodářských a jiných zvířat (dále jen „zvířata“)
- a) požárem,
 - b) výbuchem,
 - c) bleskem,
 - d) vichřicí,
 - e) povodní nebo záplavou,
 - f) krupobitím,
 - g) sesouváním půdy, padáním skal nebo zemín (pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem),

h) sesouváním nebo padáním lavin, nebo

i) pádem stromů, stožárů a jiných předmětů, nejsou-li součástí poškozené pojištěné věci.

§ 2

Zákonné pojištění se dále vztahuje na poškození nebo zničení

- a) staveb tíhou sněhu nebo námrazy;
- b) přadných rostlin, brambor, tabáku a zeleniny (s výjimkou zeleniny přezimované) mrazem v době od 21. března do 20. června;
- c) ozimých obilnin, ozimé řepky a podsevů víceletých pícnin vymrznutím;
- d) tabáku peronosporou.

§ 3

V rozsahu uvedeném v § 1 a v § 2 jsou pojištěny též socialistické zemědělské organizace, jejichž seznam je uveden v příloze.

Část II.

POJISTNÉ ZA ZÁKONNÉ POJIŠTĚNÍ

§ 4

Stanovení pojistného

(1) Pojistné se stanoví na kalendářní rok.

(2) Podkladem pro stanovení pojistného je:

- a) u staveb
 - jejich pořizovací cena;
- b) u zemědělských plodin
 - hodnota plánovaného množství sklizně jednotlivých druhů plodin vyjádřená v ceně, kterou si zemědělská organizace určí v rozpětí platných nákupních cen pro jednotlivé druhy plodin, nebo, není-li pro některý druh plodin nákupní cena vyhlášena, v ceně stanovené pro tento účel ministerstvem zemědělství a výživy;*)

*) Cenou se rozumí cena včetně všech případných příplatků (i diferenciatních) platná v době zjišťování podkladů pro výpočet pojistného.

c) u zásob z vlastní výroby

— hodnota zásob z vlastní výroby vyjádřená ve stejných cenách jako pod písmenem b);

d) u movitých věcí

— pořizovací cena movitých věcí;

e) u zvířat

— hodnota plánované hrubé živočišné produkce.

[³] Plánované množství sklizně jednotlivých druhů zemědělských plodin [odstavec 2 písm. b)] a hodnota plánované hrubé živočišné produkce [odstavec 2 písm. e)] se zjišťují z celoročního výrobně finančního plánu zemědělské organizace na příslušný kalendářní rok. Pořizovací cena staveb [odstavec 2 písm. a)], množství zásob z vlastní výroby zemědělské organizace [odstavec 2 písm. c)] a pořizovací cena movitých věcí [odstavec 2 písm. d)] se zjišťují z účetní evidence zemědělské organizace podle stavu ke dni 1. ledna toho roku, za který se stanoví pojistné.

[⁴] Vznikne-li zemědělská organizace v průběhu kalendářního roku, zjišťují se podklady pro stanovení pojistného ke dni vzniku organizace.

[⁵] Změní-li zemědělská organizace po zjištění údajů podle předchozích odstavců plánovanou výměru víceletých pícnin pěstovaných na semeno, je povinna tuto změnu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 8 dnů, písemně oznámit pojišťovně za účelem úpravy pojistného.

§ 5

Výše pojistného

Pojistné činí z každých 100 Kčs ceny nebo hodnoty zjištěné podle § 4:

	Kčs
a) stavby (§ 4 odst. 2 písm. a))	
— obytné a školní	0,06
— senážní a silážní věže	0,10
— ostatní	0,12
b) zemědělské plodiny (§ 4 odst. 2 písm. b))	
— obilniny	2,60
— luštěniny	3,40
— olejnin a přadné rostliny	3,80
— okopaniny	2,10
— léčivé, aromatické a kořeninové rostliny	3,30
— chmel	5,70
— tabák	15,—
— zelenina	4,30
— vinná réva	8,—
— pícniny na semeno	2,70
— ostatní pícniny	2,—
c) zásoby, movité věci [§ 4 odst. 2 písm. c) a d)]	0,18
d) zvířata [§ 4 odst. 2 písm. e)]	0,12

§ 6

Výpočet a placení pojistného

[¹] Pojistné vypočte pojišťovna vždy na jeden kalendářní rok. Organizacím, které vznikly během roku, se pojistné vypočte na dobu od jejich vzniku do konce kalendářního roku.

[²] Pojistné je splatné ve třech splátkách, a to první 20 % do 31. května, dalších 30 % do 31. července (v horských a podhorských oblastech do 31. srpna) a zbývajících 50 % do 30. listopadu každého roku.

[³] Je-li zemědělská organizace s placením pojistného v prodlení, je povinna zaplatit pojišťovně poplatek z prodlení ve výši 1/2 promile z dlužné částky za každý den prodlení, počínaje 10. dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se nepožaduje. V případech hodných zvláštního zřetele může pojišťovna od požadování poplatku z prodlení zcela nebo částečně upustit.

Část III.

PLNĚNÍ POJIŠTOVNY

1. Stavby

§ 7

[¹] Došlo-li k poškození nebo zničení stavby událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. a) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí, vyplatí pojišťovna částku odpovídající přiměřeným nákladům na opravu nebo znovuzřízení této stavby, sníženou podle stupně jejího opotřebení nebo jiného znehodnocení z doby před pojistnou událostí. Od takto určené částky odečte cenu zbytků poškozených nebo zničených částí stavby.

[²] Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech stavbách zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

§ 8

Za poškození nebo zničení nedokončených staveb je pojišťovna povinna plnit podle § 7 jen tehdy, nese-li zemědělská organizace nebezpečí poškození nebo zničení takové stavby ze svého.

2. Zemědělské plodiny

§ 9

[¹] Byla-li zemědělská plodina událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. b) a d) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí poškozena nebo zničena v době od vysetí osiva nebo vysazení sadby do uskladnění sklizně, postupuje pojišťovna podle těchto zásad:

a) v součinnosti se zemědělskou organizací zjistí podle stavu kultury před pojistnou událostí v procentech rozsah poškození zemědělské plodiny na pozemku souvisle osetém nebo osázeném;

b) vypočte výnos tohoto pozemku podle jeho hektarové výměry a hektarového výnosu plánovaného zemědělskou organizací pro příslušný druh plodiny; nebyl-li výnos tohoto druhu plodiny plánován, provede se výpočet podle hektarového výnosu plánovaného jinou zemědělskou organizací s obdobnými výrobními podmínkami;

c) z vypočteného výnosu stanoví úbytek množství zemědělské plodiny stejným procentem, jakým byl určen rozsah jejího poškození;

d) zjištěný úbytek množství vyjádří v ceně, ze které se podle § 4 odst. 2 písm. b) vycházelo při stanovení pojistného za příslušný druh plodiny. Jestliže postižená plodina nebyla uvedena v plánu, použije se pro výpočet plnění platná nákupní cena základní jakosti, popřípadě cena stanovená ministerstvem zemědělství a výživy.

[²] Částku zjištěnou podle předchozího odstavce vyplatí pojišťovna po odečtení obvyklých nákladů na ošetřování, sklizeň a další zpracování postižené plodiny, které již nebylo nutno vynaložit.

[³] Jestliže byla za zničenou plodinu vypěstována plodina náhradní, jejíž výtěžek po odečtení nákladů na její vypěstování, sklizeň a další zpracování je nižší, než by pojišťovna byla povinna plnit za původní zničenou plodinu podle odstavců 1 a 2, je povinna plnit jen ve výši odpovídající tomuto rozdílu. To platí přiměřeně i tehdy, jestliže náhradní plodina vypěstována nebyla, ačkoliv to agrotechnické zásady a objektivní podmínky umožňovaly. Pro výpočet výtěžku náhradní plodiny se použije stejná cena, jaká by byla použita při výpočtu plnění podle odstavce 1 písm. d).

[⁴] Byly-li zničeny keře vinné révy nebo chmele, je pojišťovna povinna vedle plnění podle předchozích odstavců uhradit též náklady potřebné k jejich novému vysazení.

[⁵] Byla-li zemědělská plodina poškozena nebo zničena při dopravě z pozemku, na kterém byla vypěstována, určí se plnění pojišťovny podle § 14 a 15.

[⁶] Neohlásí-li zemědělská organizace podle ustanovení § 4 odst. 5 zvýšení výměry víceletých pícnin pěstovaných na semeno oproti výměře, podle které bylo určeno pojistné, poskytne pojišťovna plnění v poměru, v jakém je původně stanovené pojistné k pojistnému, které by jí náleželo při splnění ohlašovací povinnosti zemědělskou organizací.

§ 10

Podle ustanovení § 9 je pojišťovna povinna plnit teprve tehdy, jestliže rozsah poškození na hlavní nebo vedlejší části plodiny na pozemku souvise osetím nebo osázením stejným druhem zemědělské plodiny dosáhne aspoň 10 %.

§ 11

[¹] Jestliže se v důsledku události uvedených v § 1 a § 2 písm. b) a d) nebo v přímé souvislosti s takovou událostí zhoršila jakost raných brambor, zeleniny, tabáku, chmele a přadných rostlin a dosažená realizační cena je proto nižší než cena, ze které se podle § 4 odst. 2 písm. b) vycházelo při stanovení pojistného za uvedené plodiny, je pojišťovna povinna uhradit tento rozdíl. Úhrada se neplatí za zhoršení jakosti, za něž bylo poskytnuto plnění již v rámci plnění podle § 9.

[²] Podle stejných zásad je pojišťovna povinna plnit, jestliže se zpozdila sklizeň raných brambor a zeleniny.

§ 12

[¹] Při škodách způsobených vymrznutím [§ 2 písm. c)] je pojišťovna povinna uhradit náklady na osivo, kterého bylo použito k osevu postižené plodiny a nutné náklady na práce spojené s novým osetím nebo dosetím.

[²] Podle předchozího odstavce je pojišťovna povinna plnit teprve tehdy, jestliže rozsah škody způsobené vymrznutím na pozemku souvise osetím stejným druhem zemědělských plodin dosáhne u ozimých obilnin a ozimé řepky alespoň 10 % a u podsevů víceletých pícnin takového stupně, že je nutno porost na tomto pozemku nebo na jeho části zaorat.

§ 13

Ustanovení § 9 o určování výše plnění neplatí, byla-li zničena sadba zeleniny, tabáku nebo jiné plodiny a pojistná událost vznikla před přesazením sadby na definitivní stanoviště; pojišťovna je v takovém případě povinna plnit do výše nákladů, které byly před pojistnou událostí vynaloženy na vypěstování sadby, nejvýše však částku odpovídající ceně, za kterou lze nakoupit novou sadbu.

3. Zásoby z vlastní výroby zemědělské organizace

§ 14

[¹] Byla-li událostí uvedenou v § 1 poškozena nebo zničena zásoba plodin z vlastní sklizně zemědělské organizace, vyplatí pojišťovna částku odpovídající ceně takového množství, o něž se zásoba snížila.

[²] Cenou podle odstavce 1 se rozumí cena, ze které se vycházelo při stanovení pojistného.

[³] Byla-li poškozena nebo zničena zásoba jiných věcí než plodin z vlastní sklizně, které však zemědělská organizace sama vyrobila, uhradí pojišťovna náklady na opravu poškozených věcí, popřípadě na pořízení věcí nových, nejvýše však částku ve výši nákladů, které bylo nutno na výrobu těchto věcí vynaložit. Jestliže by náklady na výrobu převýšily cenu, za kterou by zemědělská organizace tyto věci prodala, vyplatí pojišťovna jen tuto cenu.

(4) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků a od částky určené podle odstavce 1 též částku, o kterou se zmenšily náklady na ošetřování a další zpracování, jež by jinak bylo ještě nutno vynaložit.

(5) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou událostí uvedenou v § 1.

§ 15

Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech zásobách zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

4. Movité věci

§ 18

(1) Byla-li movitá věc poškozena nebo zničena událostí uvedenou v § 1, vyplatí pojišťovna částku potřebnou na její opravu, a to až do výše odpovídající ceně, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(2) Byla-li však věc poškozena tak, že ji nelze opravou uvést do předešlého stavu, nebo byla-li zničena, je pojišťovna povinna vyplatit částku ve výši ceny, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(3) Cena, kterou měla věc bezprostředně před pojistnou událostí, se určí tak, že se od pořizovací ceny nové věci téhož druhu a téže jakosti nebo věci s ní srovnatelné odečte částka vyjadřující opotřebení, popřípadě jiné znehodnocení pojištěné věci z doby před pojistnou událostí.

(4) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků věci.

(5) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li movitá věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou událostí uvedenou v § 1.

§ 17

(1) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech movitých věcech zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

(2) Týká-li se pojistná událost peněz, je pojišťovna povinna plnit, jen pokud je měla zemědělská organizace u sebe v souladu s předpisy o pokladních operacích, a to

- a) bez omezení, byly-li uloženy v ohnivzdorné pokladně,
- b) nejvýše do 10 000 Kčs v ostatních případech.

5. Zvířata

§ 18

(1) Bylo-li zvíře některou z událostí uvedených v § 1 usmrceno nebo v přímé souvislosti s některou z těchto událostí uhynulo, bylo nutně poraženo anebo se ztratilo, je pojišťovna povinna vyplatit částku, odpovídající ceně, kterou mělo zvíře bezprostředně před pojistnou událostí; tuto částku sníží o cenu zbytků.

(2) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech zvířatech zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

6. Zvláštní případy plnění

§ 19

(1) Učinila-li zemědělská organizace opatření, která mohla vzhledem k okolnostem případu považovat za nutná k odvrácení bezprostředně hrozící pojistné události nebo která učinila ke zmírnění následků pojistné události, je pojišťovna povinna uhradit jí náklady, které na taková opatření vynaložila, byly-li úměrné ceně pojištěné věci.

(2) Pojišťovna však není povinna uhradit náklady na obvyklou údržbu nebo ošetřování pojištěné věci. Rovněž není povinna uhradit náklady spojené s odvozem zvířat nebo masa nutně poražených zvířat na sanitní jatky.

§ 20

Pojišťovna je povinna uhradit zemědělské organizaci přiměřené náklady, které byla povinna vynaložit z důvodů bezpečnostních, hygienických nebo z jiného společenského nebo obdobného zájmu na odklizení zbytků pojištěné věci, poškozené nebo zničené pojistnou událostí.

Část IV.

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

(1) Zemědělská organizace je povinna písemně hlásit pojišťovně, že nastala pojistná událost, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 8 dnů ode dne, kdy se o tom dověděla; na požádání pojišťovny je povinna předložit doklady potřebné ke zjištění rozsahu pojistné události.

(2) Pracovníci pojišťovny zjišťují za součinnosti zemědělské organizace příčiny škody a její rozsah. O výsledcích tohoto zjištění se pořizuje zápis, který podepíší obě strany: jeden jeho stejnopis se ponechá u zemědělské organizace.

§ 22

Porušila-li zemědělská organizace povinnosti stanovené právními předpisy k ochraně majetku před škodami nebo povinnosti stanovené v § 21

odst. 1 a mělo-li to vliv na vznik pojistné události nebo na zjištění rozsahu jejích následků, je pojišťovna oprávněna plnění přiměřeně snížit, nejvýše však o 20 %; bylo-li však toto porušení vědomé nebo nebylo-li splněno pojišťovnou požadované odstranění závad, je pojišťovna oprávněna plnění snížit až o 50 %.

§ 23

(1) Šetření nutné ke zjištění rozsahu povinnosti pojišťovny plnit musí být provedeno bez zbytečného odkladu a je skončeno podpisem závěrečného prohlášení v zápisu pořízeném podle § 21 odst. 2. Plnění pojišťovny je splatné do 15 dnů od podpisu závěrečného prohlášení.

(2) Nemůže-li být šetření skončeno do jednoho měsíce po tom, kdy se pojišťovna o pojistné události dověděla, je pojišťovna povinna poskytnout zemědělské organizaci přiměřenou zálohu, a to do 15 dnů ode dne, kdy zemědělská organizace o zálohu požádala.

(3) Je-li pojišťovna s placením v prodlení, je povinna zaplatit zemědělské organizaci poplatek z prodlení ve výši $\frac{1}{2}$ promile z dlužné částky za každý den prodlení, počínajíc desátým dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se neuhrazuje.

§ 24

Vzájemné splatné pohledávky uvedené v § 6 a v § 23 lze vyrovnat započtením.

§ 25

(1) Majetkem podle § 1 se pro účely této vyhlášky rozumí majetek, který zemědělská organizace

- a) má ve vlastnictví nebo ve správě,
- b) má v trvalém užívání podle předpisů o správě národního majetku,
- c) užívá na základě opatření vydaného podle vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby,
- d) užívá podle dohody o dočasném užívání věci s jejím vlastníkem (správcem), na něž se nevztahuje zákonné pojištění.

Tímto majetkem se rozumějí i zemědělské plodiny pěstované zemědělskou organizací.

(2) Za škody na věcech uvedených v odstavci 1 písm. d) je pojišťovna povinna plnit pouze tehdy, jestliže zemědělská organizace je povinna vlastníku (správci) věci nahradit škodu vzniklou pojistnou událostí. Plnění nesmí přesahovat náhradu škody, kterou zemědělská organizace je povinna poškozenému zaplatit.

§ 26

Pokud pojištění, na které se vztahuje tato vyhláška, není touto vyhláškou upraveno, řídí se toto pojištění ustanoveními občanského zákoníku, hospodářského zákoníku a předpisů vydaných k provedení těchto zákonů pro obor pojištění.*)

§ 27

S platností pro Slovenskou socialistickou republiku se zrušuje vyhláška č. 106/1966 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Ministr:

Gajdošík v. r.

*) § 345 až § 370 obč. zákoníku č. 40/1964 Sb., § 358 až § 360 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., vyhláška min. financí č. 48/1964 Sb., o poj. podmínkách pro pojištění majetku.

S e z n a m

socialistických zemědělských organizací, na které se podle § 3 vyhlášky vztahuje zákonné pojištění

1. Šlechtitelské a semenářské podniky a semenářské státní statky podřízené oborovému ředitelství Slovosivo v Bratislavě;
Velkovýkrmny — státní statky, podřízené oborovému podniku Velkovýkrmny Praha-Repy;
Plemenářské podniky podřízené generálnímu ředitelství
Státních plemenářských podniků v Bratislavě.
2. Společné družstevní podniky, pokud provozují zemědělskou činnost.
3. Školní statky středních zemědělských technických škol, zemědělských mistrovských škol, zemědělských odborných učilišť a školní zemědělské podniky vysokých škol zemědělských.
4. Národní podniky Vojenské lesy a statky.
5. Statek stálé celostátní zemědělské výstavy v Nitře.
6. Lesnicko-zemědělský závod Medzilaborce.

185**REDAKČNÍ SDĚLENÍ**

**o opravě tiskových chyb v zákoně č. 156/1969 Sb. českého vydání, kterým se mění a doplňuje
zákon č. 36/1964 Sb., o organizaci soudů a o volbách soudců**

V § 44a odst. 2 došlo k chybě, jež se opravuje tak, že místo slova „uvolňování“ má být správně „zprošťování“ a v § 53 odst. 2 na konci místo slov „z této funkce uvolněn“ má být správně „této funkce zproštěn“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo tyto normativní výnosy:

- a) č. j. 15/47 400/69 ze dne 28. prosince 1969 — seznam oborů nebo skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1970 odvádí daň z obrátu rozdílem mezi velkoobchodní cenou a maloobchodní cenou, popřípadě sníženou o obchodní srážku,
- b) č. j. 15/47 401/69 ze dne 28. prosince 1969 — seznam oborů nebo skupin výrobků, u nichž se od 1. ledna 1970 uhrazuje převýšení maloobchodních cen cenami velkoobchodními,
- c) č. j. 15/47 402/69 ze dne 28. prosince 1969 — dočasně snížené sazby daně z obrátu pro organizace výrobních družstev a podniky místního hospodářství platné od 1. ledna 1970.

Všechny tři výnosy nabyl účinností od 1. ledna 1970.

Do všech těchto výnosů lze nahlédnout u odborů státních financí okresních národních výborů a v ministerstvu financí ČSR.

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky vydalo výše uvedené výnosy pod čj. 8/10/1970, 8/11/1970 a 8/9/1970 ze dne 3. ledna 1970.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, a podle § 30 odst. 2 vyhlášky č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, po dohodě s ústředním výborem Českého odborového svazu umění a kultury, **výnos** ze dne 22. prosince 1969 čj. 16.400/69-V 2, **o úpravě platových poměrů artistů v Československých cirkusech a varieté.**

Výnos nabyl účinností dnem 1. prosince 1969. K témuž dni se zrušuje výnos ministerstva práce a sociální péče ze dne 3. května 1951 jedn. zn. II-1523-4/5-1951, o úpravě pracovních a platových poměrů artistů a estrádních umělců podniku Československé cirkusy, varieté a lunaparky n. p. v Praze ve znění výnosu ministerstva informací a osvěty ze dne 24. srpna 1951 čj. 20.863/51-VIII/6 a výnos ministerstva školství a kultury ze dne 27. března 1962 čj. 7.742/62-E I/2, o úpravě počtu povinných představení u artistů.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury ČSR a v Československých cirkusech a varieté.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo dne 10. října 1969 pod číslem Z-10423/1969-B:1 **Směrnice pro zdravotní péči o dorost a brance.** Směrnice upravují organizaci, řízení a provádění komplexní zdravotní péče o mládež od ukončení povinné školní docházky do ukončení přípravy pro samostatné povolání, u branců do nástupu základní vojenské služby.

Směrnice jsou uveřejněny v části 8—10/1969 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR jako závazné opatření č. 18/1969 s účinností od 1. ledna 1970. Nahlédnout do nich lze v uvedeném ministerstvu a na odborech zdravotnictví ONV.

Vydanými směrnici se zrušuje instrukce poř. č. 111/1958 Sb. NV.

